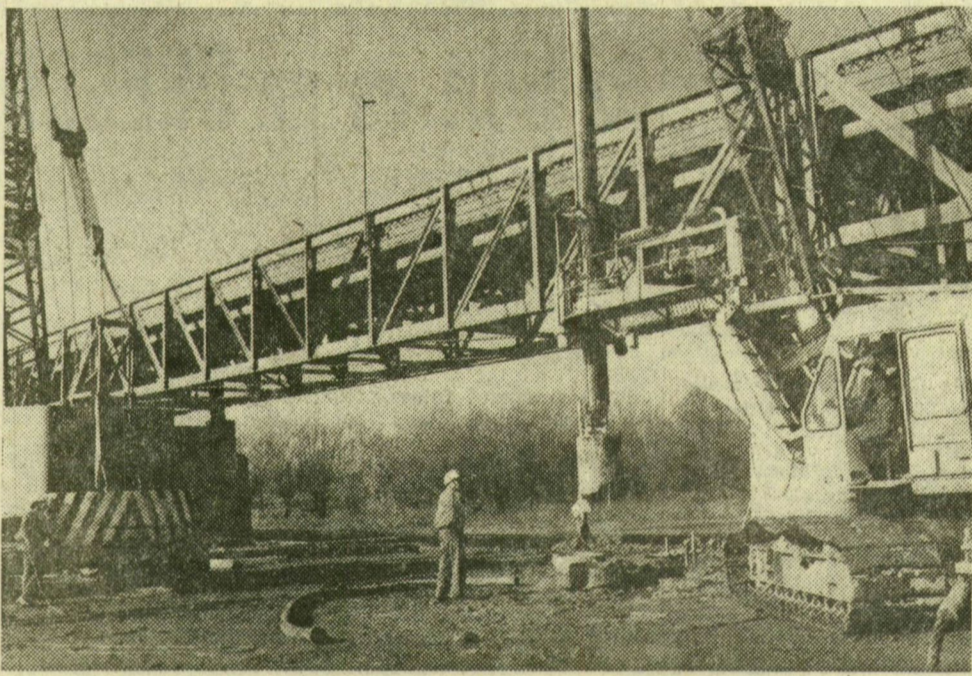

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSIBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Vasúti híd épül Szentés és Csongrád között

Fővállalkozásban — Karnyújtásnyira a régítől —
Sikeres cölöppróba után

Somogyi Károlyné felvétele

A nyolcvanéves vasúti híd mellett már az új cölöpalapját fúrja Boros József brigádvezető csapata

A Tiszát — Szentés és Csongrád között — két híd íveli át. Az 1903. decemberében elkészült — akkor még közúti, aztán kettős szerepkörű, s most csak vasúti — híd, meg az 1982. november 5-én felavatott közúti. Körülbelül két-két és fél év múlva, ha csak rövid időre is, három híd vezet majd át a folyó fölött. Addigra elkészül ugyanis a nyolcvan év megélt vasúti átkelő utódja. Ha meglesz az új, bontják a régít...

Régi ismerősökkel találkoztunk a szentesi Tiszaparton. Igazán nem panaszkodhatnak a Ganz-MÁVAG és a Hidépítő Vállalat Csongrád megyében lakó dolgozóira, hogy nem ad nekik otthonuk egy-két óra alatt elérhető közelében munkát a Tisza, a Maros. A most épülő új vasúti híd építőinek főhadiszállása is ugyanott található ahonnan a közúti átkelő munkálatait irányították. Itt találkoztunk a hidépítő vállalat munkahelyi mérnökével. Ötös Sándorral, s Percz Istvánnal, a Ganz-MÁVAG fővállalkozói kirendeltségének vezetőjével. Ez utóbbi titulus némi magyarázatra szorult. Úgy értsük, hogy ha egy hídnek lenne kulcsa, kulcsra készen adnák át használoknak?

Lényegében igen. A Ganz-MÁVAG — fővállalkozó lévén — a beruházó, azaz a MÁV Szegedi Igazgatósága, a tervező, vagyis az UVATERV Néveri Imre irányította kollektívája, valamint alvállalkozói munkáját szervezi, segíti, s persze, a kivitelezési folyamat részese is. Hatszázmillió forint sorszárt felel. Ennek harmadát teszik ki a legnagyobb alvállalkozóra, a hidépítő vállalatra háruló feladatok. — Nyolcvan év viszontagságai terhelték az elbontásra ítélt vasúti hidat. Két felbontást és újjáépítést élt meg, 1919-ben és a második világháborúban. Toldozták, foltozták, máig is része például egy Magyar-csanádról áthozott szerkezeti rész. Olyannyira elrepedett, hogy 1982-ben a köz-

úti forgalomtól is meg kellett szabadítani. Azóta csupán vonatok mehetnek át rajta. Nem ritka az olyan szállítmány, amelynek 3—400 kilométert kell kerülnie, hogy valahol másúttal jusson át a Tiszán. A meglévő közvetlen közelében építjük az új hidat, hogy a csatlakozó vasútvonal korrekciója minimális legyen. A régi és az új híd tengelye közti távolság tíz méter.

Az építkezés a terület előkészítésével a múlt év áprilisában kezdődött. Okulva a közúti hidépítők „vízjárásai” tapasztalataiból, az ártéri utakat másfél méterrel megemelték, számítva az áradásokra. Kialakították a szerelvényeket, s megkezdték a cölöppózt. Hidépítésben „profi” olvasóink bizonyára emlékeznek a Soil Mec cölöppóztágra, nos, ez a berendezés az építkezés mostani szakaszának főszereplője is. Összesen 127, a talajviszonyoktól függően 19—23 méter mélyre nyúló cölöp tartja majd a hidat, ezeknek a saruszintjéig terjed a Hidépítő Vállalat megbízatása. Aztán a Ganz-MÁVAG veszi át a munkaterületet. Az ártér fölötti, gerinclemez hídstruktúrát (a szegedi új hídhoz hasonlít ez), valamint a rácsos, meder fölötti szerkezeti részek már készen várják a vasúti szállítójárműveket a budapesti, illetve a mátranováki gyárban. A hídfők mögötti szerelvényeket állítják össze a hídelemek, melyek behúzócsők segítségével kerülnek majd végleges helyükre.

Az 504 méter hosszúságú új híd személyleírásához tartozik még, hogy acélszerkezetének súlya 2 ezer 700 tonna, szélessége 12 méter. Az ártéri hidnyílások 40—42 métersek, a meder fölötti hídstruktúrát 107—120—107 méterenként támasztják alá pillérekkel. A Szentés felőli oldalon a tő feltöltéséhez a partszakasz megerősítéséhez 80 ezer köbméter földre, s már eddig 6 ezer köbméter köre volt szükség.

Az első próbákon is tűnnek már a hidépítők. Az

eddig elkészült cölöppók próbaterhelésének tapasztalatai igazolták az elméleti feltételezéseket. A folyamatos terhelés révén ugyanis mérték a vasbeton cölöppók súlygyarapodását, s a számított teherbírást helytállóan találták. Meglepetés persze azért volt már eddig is. Egy ilyen, kétszer már felrobantott, s a háborúban többször célba vett híd közelében nem árt az óvatosság: találtak löszert, aknákat — szerencsére veszélyhelyzet nélkül.

S ki tudja, mi várja még az építőket, ha majd a mederpillért alapozzák? S éppen mert a meglévő hidtől karnyújtásnyira ívelni át majd az új a folyót, a régi híd elbontását sem a hagyományos, „mindent kitarítunk” alapozó tervezik. Az acélszerkezeteken kívül csak azokat az ártéri és mederpillérek bontják le, amelyek mellé nem kerül új szomszéd. (Három ilyen lesz.) Nyolc pillér — nyilván alapos megfontolásból — a helyén marad.

De hát addig még sok víz lefolyik a Tiszán. Remélhetőleg, minél alacsonyabb vízállással...

Egyébként ilyen nagy folyami hidat a második világháború óta nem építettek Magyarországon.

Pálffy Katalin

Gyógyszálló épül

Pénteken megtörtént Sárovaron a Thermál Hotel alapkövetétele; a gyógyüdülést szolgáló szálloda a magyar idegenforgalom fejlesztésére nyújtott osztrák hitelből épül. Az alapkövetételezés jelen volt Bors Zoltán, Vas megye tanácsa elnöke és Theodor Kery, a burgenlandi tartományi kormány elnöke. A hotel jövő év júniusában már fogadja első vendégeit. Az ötszintes szálloda 136 kétágyas szobából áll, közülük néhányat mozgássérülteknek rendeznek be. Az épület átjárófolyosó

Lázár György a munkásörsegnél

Látogatás az országos parancsnokságon — Felszólalás a Kilián György egység gyűlésén

Lázár György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnöke, pénteken a munkásörsegi országos parancsnokságra látogatott, ahol Borbély Sándor országos főparancsnok fogadta. A kormány elnöke, s a kíséretében levő Baranyai Tibor, az MSZMP KB osztályvezetője tájékoztatót hallgatott meg a munkásörsegi helyzetéről, tevékenységéről. Borbély Sándor egyebek között beszámolt a terület politikai nevelőmunkájáról, a szolgálati feladatok teljesítéséről, a kiképzésben szerzett gazdag tapasztalatokról, a munkásörök helytállóságáról a munkában és a közéletben.

A program technikai eszközökből és felszerelési tárgyakból rendezett kiállítás megtekintésével folytatódott. Ezt követően Lázár György a munkásör-parancsnoki iskola munkájával ismerkedett, ahol Nagy Sándor iskolaparancsnok fogadta. A Minisztertanács elnöke oktatókabineti foglalkozásokat tekintett meg, és felkereste a kollégiumot is. Lázár György elismeréssel szólt a munkásörök önként vállalt felelősségéről, politikai aktivitásáról.

Délután a XIII. kerületi Fáy utcai Vasas-sportcsarnokban Lázár György részt vett a Kilián György munkásörsegi gyűlésén. Kanász József, az angalföldi munkásörök parancsnoka tett jelentést az elmúlt évi feladatok teljesítéséről, majd elismeréseket adtak át a szocialista versenymozgalomban élenjáró századoknak.

A Vörös Csillag Érdemrenddel kitüntetett Kilián György munkásörsegi vezetője pedig a Munkásörsegi Kiváló Egysége címet, a vele járó vándorzásdíjat, s jelképes megajándékozást, amelyeket Borbély Sándor adott át Kanász Józsefnek. Az országos parancsnok elismerése mellett az angalföldi munkásörök ötödik nyerték el az Éljenjártó Munkásörsegi kitüntetést címet, s a vele járó serleget is.

A gyűlésen 64 munkásörsegi vezető fogadalmat; s jelképes aktusként Horváth István, a testület alapító tagja Dedek István mérnöknek, a Láng Gépgyár dolgozójának átadta fegyverét.

Ezt követően Lázár György mondott beszédet.

Köszöntötte a kitüntetettek, tolmácsolta a Központi Bizottság, a kormány és személy szerint Kádár János üdvözlését, jókívánásait. Rámutatott, hogy a munkásöröket úgy ismerik, mint

akikre minden helyzetben lehet számítani, akik önként vállalt, szép, de nehéz szolgálattal mellet az élet minden területén a szocialista építési élvonalában járnak. Csaknem három évtized tapasztalatai bizonyítják, hogy a munkásörsegi szocialista ember formálásának nagy-szerű iskolája. A munkásörsegi szolgálat kifejező példája a nép és a szocializmus, a hazája iránti elkötelezettségnek, azokat az emberi tulajdonságokat fejlesztő és erősítő, amelyek nélkülözhetetlenek voltak és maradnak céljaink eléréséhez. Társadalmunk szocialista vonásainak erősítése azt kívánja, hogy minden eddiginél többen kövessék a legjobbak példáját, és azok határozzák meg a közösségek arcukat, akik tehetségük, tudásuk legjavát adva dolgoznak. Biztosította az egységgyűlés résztvevőit: a párt és a kormány — mint eddig — a jövőben is megkülönböztetett figyelmet fordít arra, hogy a munkásörsegi minden szükséges eszközzel, lehetőséggel rendelkezék hivatása teljesítéséhez.

Ezt követően a miniszterelnök szólt az elmúlt évi gazdasági építőmunka eredményeiről, nehézségeiről, s változta az idei legfontosabb tennivalókat. Hangoztatta, hogy a terv reális, de megvalósítása újabb nagy erőfeszítéseket igényel. Az ország vezetése bízik abban, hogy az emberek nagy többsége képes és akar is szívet-lellekkel dolgozni, teljesítményét fokozni. Építhet arra, hogy a nép eb-

ben a nehéz helyzetben is rendületlenül bízik a párt politikájában, és cselekvően támogatja a gondok enyhítését, megoldását szolgáló intézkedéseket. Számíthatunk a szocialista országokhoz fűződő szilárd testvéri kapcsolatainkra, s számunkra változatlanul megkülönböztetett fontosságú a KGST-tagországgal, mindenképpen a Szovjetunióval kialakult sokoldalú együttműködésünk további erősítése, valamint a szocialista gazdasági integrációban rejlő lehetőségek jobb kihasználása.

Szólt arról is, hogy építőmunkánk legfontosabb külső feltétele a világ békéjének megőrzése. Bizunk abban, hogy az imperializmus szélsőséges, militarista erői merészségeinek, a nemzetközi feszültség növekedésének, a fegyverkezési verseny fokozódásának gátát szab a Szovjetunió és a szocialista országok következetes, aktív békepolitikája, a józan ész, a népek békeakaratainak erősödése.

A párt és a kormány szilárd meggyőződése; a munkásosztály, a nép továbbra is kész arra, hogy áldozatos munkával, közös akarattal és cselekvéssel segítse eddigi vívmányaink megőrzését, s szocialista hazánk további fejlődésének megalapozását — hangoztatta.

A XIII. kerületi munkásörök egységgyűlése a Munkásörsegi Központi Férfikarának, valamint a KISZ Központi Művészegyesületnek műsorával ért véget. (MTI)

Tájékoztató a takarékszövetkezetekről

Bővülő szolgáltatások

Az ország 3000 helységében működnek takarékszövetkezetek, amelyekben tavaly csaknem 12 százalekkal növekedett a betétállomány. Ennek összege az év végére elérte a 27 milliárd forintot, ami a hazai lakossági betétállomány 14 százalékát teszi ki.

A takarékszövetkezetek eredményeiről, feladatairól Imre István, a SZÖVOSZ elnökhelyettese tartott pénteken sajtótájékoztatót. Elmondta; a forgalmi adatok tanúsága szerint a takarékszövetkezetek szolgáltatásai iránt egyre inkább fokozódik a lakosság érdeklődése. A várakozásnak a szövetkezetek igyekeznek eleget tenni; a betétgyűjtő- és hitelezési tevékenység mellett már 25-féle szolgáltatást nyújtanak. Legtöbben a mezőgazdasági termeléshez kérik hitelt. Az Állami Biztosító megbízásából biztosításokat is kötnek; a kisebb károkat kifizetik. A bel- és külföldi utak szervezésénél három utazási irodának is „besegítenek”. A falusi turizmus fellendítésében is részt vállalnak, első sorban Vas, Zala és Baranya megye apró településeiben az arra érdemes házak rendbehozatalát, komfortosí-

tását finanszírozzák az idegenforgalmi szervekkel együtt. Jól bevált a kötvénykibocsátási akció, ennek keretében Nagyrédén és Császárban épült — részben a tagok pénzéből — borfeldolgozó. Az idén — amennyiben igény van rá — újabb helyeken bocsátanak ki kötvényeket különféle beruházásokhoz. Újdonság, hogy ez évtől gazdasági munkaközösségek és kiskereskedők pénzügyi ügyvitelének lebonyolítását is segítik a takarékszövetkezetek.

A január elsejével a betétekre vonatkozó megemelt kamat — az OTP-hez hasonlóan — a takarékszövetkezetekre is vonatkozik.

A takarékszövetkezetek eddig elsősorban a falun tevékenykedtek, ám mind gyakrabban városokban is fiókokat nyitnak. Főként a peremterületek takarékszolgáltatási hiányosságainak igyekeznek enyhíteni. Az idén például Budapesten a XX. kerületben, továbbá Szolnokon, Szegeden, Gyulán és Komlón kezd meg működését újabb takarékszövetkezeti egység.